

Velkommen normalitet!

Koronafri vår og sommer er hektisk, men først og fremst fantastisk – for hver og én, og for fellesskapet.

Av Lene Conradi, ordfører i Asker

Sommeren er alltid etterlengtet. Vi lengter etter fri fra jobb og skole, lyse dager og netter, avbrekk fra hverdagen, tid og overskudd til å gjøre noe annet enn vi pleier. I år har mange lengtet etter utenlandsreiser, enten det er nye inntrykk og opplevelser eller gjensyn med kjente og kjære som står på ønskelisten. Selv om vi igjen leser om smittebølger, hindrer ikke det oss nå fra å hverken reise eller være sammen.

Denne sommeren har vært *ekstra* etterlengtet. Samtidig er det allerede vanskelig å huske at vi for under et halvt år siden satt i hver våre hjem, og håpet at koronatiltakene snart skulle opphøre. Vi savnet normalitet – vi savnet *dette*. Det som bekymret meg aller mest gjennom periodene med nedstengning og regler om avstand og antall, var at mange uten trygge og etablerte nettverk mistet viktig fellesskap og opplevelse av tilhørighet. Kanskje er det derfor jeg blir litt lei meg når jeg hører noen si at de savner lock down. At de lengter tilbake til «roligere tider».

De siste ukene før skoleferien er unektelig hektiske for mange som lever aktive og sosiale liv. Vi har lagt bak oss en normal vår, med 17. mai, konfirmasjoner, avslutninger, sommerfester og brylluper. Som vanlig skulle ymse prosjekter på jobb gjøres ferdig før sommeren, ferieturer skulle planlegges, og plutselig var det konserter og utstillinger og årlige tradisjoner som ble tatt opp igjen. Fryktelig mange veldig hyggelige ting, men som til sammen kan bli litt overveldende. Vi er jo også ganske ute av trening.

Midt i denne innspurten hørte jeg noen diskutere på radioen om «alt dette» virkelig var nødvendig. Ja! fikk jeg lyst til å rope. Vi trenger det! Vi trenger å treffes utenfor de private sfærene våre! Enten vi av natur er utpreget sosiale eller ei, så trenger vi alle andre mennesker. Vi trenger inntrykk, impulser og opplevelser. Vi trenger åpne møteplasser og arrangementer der vi ikke inviteres fordi vi er valgt ut.

Vi tenker kanskje ikke så mye over det der og da, men skole- og barnehageavslutninger, foreldrekaffe, sommeravslutninger på jobb eller i løpegruppa, vårdugnader i vel og borettslag – det fyller opp kalenderen, men det fyller også opp «tilhørighets-tanken» vår. Jeg tror det er viktigere enn vi aner at vi treffes og blir kjent med andre enn de vi hadde invitert hjem til våre egne hus og hager. Og for alle som vanligvis *ikke* blir invitert til andres hus og hager, er

disse treffpunktene ekstra verdifulle – som sosiale innslag i hverdagen, opplevelse av tilhørighet til lokalmiljøet, en døråpner til nye bekjentskap. Vi får ikke tatt igjen alt vi har tapt, men vi kan gjøre det beste ut av tiden som kommer – for oss selv, og for det viktige fellesskapet vårt.

I år feirer vi både frivillighetens år og skeivt kulturår. Kalenderen Hva skjer i Asker er full av ulike aktiviteter. Jeg har benyttet hver anledning jeg har fått de siste månedene til å oppfordre alle til å oppsøke minst ett nytt sted, eller én ny aktivitet det neste halvåret. Jeg gjentar oppfordringen her. Bruk Asker, utforsk steder og smaker – og vær oppmerksomme på om det er kommet noen nye til nabolaget siden sist vi kunne nyte sommeren sammen.

Fortsatt god sommer!